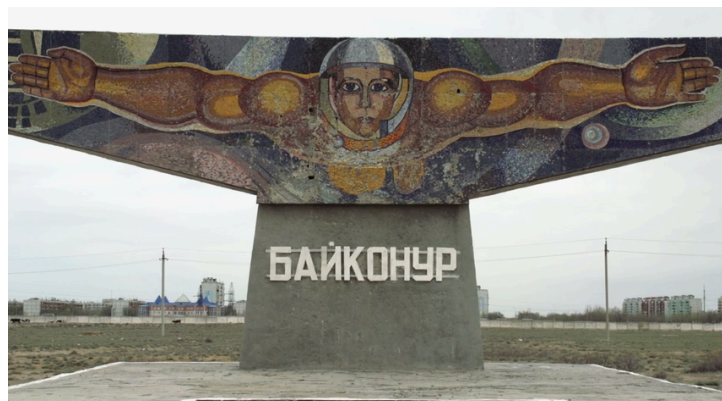

Saodat Ismailova

I Compete with Time

15.11.2025 > 17.01.2026

àngels barcelona C. del Pintor Fortuny, 27

*Competeixo amb el temps; de vegades intentant accelerar-lo, de vegades alentir-lo. Tanmateix, avança, comptant els dies amb indiferència.**

L'exposició reflexiona sobre la naturalesa del temps i la seva percepció a través de les tradicions místiques i el patrimoni cultural de l'Àsia Central. A través de la imatge en moviment, el so i la instal·lació, Ismailova teixeix connexions entre la història de les dones, la percepció del temps i el paisatge.

L'artista presenta diverses etapes de la crin de cavall: com a material en brut que conforma la superfície de projecció a *Time's Tail* (2025), en diàleg amb els vels teixits amb crin (col·lecció de l'artista), i com a objecte polític d'emancipació femenina a la pel·lícula *Her Right* (2020). En ressonància amb *18,000 Worlds* (2023), l'ús de la crin de cavall remet també a la domesticació del cavall a les estepes de l'Àsia Central, un moment que va transformar profundament la percepció humana del temps.

A través de l'ús de la crin de cavall, Ismailova evoca una relació entre història, coneixement local i temps. La crin de cavall actua tant en l'àmbit material com en el simbòlic: serveix com a suport de projecció i de teixit, i també com a metàfora de la temporalitat, la domesticació i d'històries encarnades per dones.

A *Time's Tail* (2025), Saodat Ismailova s'apropa a un símbol material i cultural profundament arrelat a la seva regió: el cavall. Continuant la seva exploració de possibles superfícies de projecció, l'obra utilitza una pantalla feta de crin de cavall —una elecció sorgida de la recerca de l'artista sobre els vels. Antigament emprats per ocultar els rostres i les emocions de les dones, aquí el vel es capgira i es desfà. Els rostres femenins apareixen obertament, mirant directament a la càmera. Les seves veus xiuxiuejades s'adrecen a l'espectador com si transmetessin coneixement a través de generacions. La domesticació del cavall, que es creu originada a les estepes d'Àsia Central, va transformar profundament la percepció humana del temps, la distància i el pensament. *Time's Tail* amplia la reflexió d'Ismailova sobre la temporalitat, seguint com l'acte de cavalcar va remodelar la nostra relació amb el moviment i el pas del temps.

18,000 Worlds (2023) explora la percepció temporal a través de l'herència de tradicions místiques de la regió. El títol fa referència a un concepte del pensament islàmic i persa que descriu la vida com composta per 18.000 mons paral·lels. La pel·lícula entrellaça fragments del propi arxiu d'Ismailova amb cròniques d'Àsia Central digitalitzades a l'Eye Film Museum d'Amsterdam. La voluntat d'utilitzar arxius fílmics personals i institucionals planteja la qüestió de la producció de coneixement, l'agència i la reapropiació del llegat colonial com a eina per reescriure la narrativa des d'una perspectiva femenina local.

En una de les parets, Ismailova presenta una sèrie de vels fets amb crin de cavall, datats el 1928. Aquestes peces històriques, provinents de la col·lecció personal de l'artista, han estat desfilades amb cura. L'obra estableix una subtil circularitat dins de l'exposició —vinculant les dones, el cavall i el temps— i reflexiona sobre com la història continua desplegant-se a través de materials, gestos i herències compartides.

Her Right (2020) està composta per fragments de pel·lícules de ficció uzbeques produïdes entre 1927 i 1985. L'obra revisita l'hujum —la campanya de desvetllament de les dones durant el primer període soviètic— i les complexes realitats que la van envoltar. A través del muntatge, Ismailova examina la representació i l'agència de les dones, retornant a la visibilitat figures cinematogràfiques oblidades i subratllant el seu paper en la negociació de la llibertat i la identitat.

A través d'aquestes quatre obres, *I Compete with Time* convida el públic a considerar el temps no com una seqüència lineal, sinó com una experiència estratificada i relacional. La pràctica d'Ismailova combina recerca, imatge i material per reflexionar sobre com la memòria col·lectiva i l'herència cultural persisteixen en realitats canviants.

**18,000 Worlds*, 2023

Saodat Ismailova (n. 1981, Taixkent, Uzbekistan) és una cineasta i artista uzbeka, pertanyent a la primera generació postsoviètica de l'Àsia Central. Teixint records, mites, rituals i somnis en la vida quotidiana, les seves pel·lícules exploren la cultura històricament complexa i estratificada de la seva regió, situada en la cruïlla de diverses realitats, migracions i llegats colonials. A partir de la seva història personal, Ismailova aprofundeix en la dimensió col·lectiva de la memòria i en la resistència global davant l'impacte de l'activitat humana sobre el medi ambient. Les seves obres, sovint basades en relats orals on les dones són protagonistes i explorant sistemes de coneixement reprimits per la modernitat global, encapsulen una consciència que oscil·la entre mons visibles i invisibles. La seva recerca abasta tant coneixements ancestrals com la transformació del paisatge en històries recents de la regió. A més, incorpora material d'arxiu cinematogràfic i elements tèxtils de tradicions vernacles, contribuint a la continuïtat d'activitats artesanals que podrien desaparèixer.

Es va graduar a l'Institut Estatal d'Art de Taixkent i a Le Fresnoy, Estudi Nacional d'Arts Contemporànies a França, i ha desenvolupat la seva vida artística entre París i Taixkent. El 2021 va fundar el col·lectiu de recerca Davra a l'Àsia Central per fomentar l'escena artística local. El 2022 va rebre el premi Eye Art & Film a Amsterdam, i el 2025 es va convertir en medallista dels Art Basel Awards.

Ismailova ha exposat internacionalment amb presentacions individuals que inclouen: Baltic Center for Contemporary Art (2025); STUK & Queer Art Festival (2025); Kunsthalle Lissabon (2025); M HKA; "Abyss Between Two Mountains", Museo Amparo, Puebla, Mèxic (2025); "Melted Into the Sun", Batalha Centro de Cinema, Porto (2025); "A Seed Under Our Tongue", Hangar Bicocca, Milà (2024); "Double Horizons", Le Fresnoy, Centre Nacional d'Arts Contemporànies, Lille, França (2023); i "18,000 Worlds", Eye Film Museum, Amsterdam (2023). El 2024 va presentar "Melted Into the Sun" a l'exposició Nebula, comissionada per la Fondazione In Between Art and Film durant la Biennal d'Art de Venècia.

Ha participat en nombroses exposicions col·lectives, entre elles la Asia Pacific Triennale of Arts (2024), la Shanghai Biennale of Arts (2024) comissariada per Anton Vidokle, la Diriyah Contemporary Art Biennale comissariada per Uta Meta Bauer (2024), la Sharjah Biennial of Arts (2023) comissariada per Hoor al Qasimi, The Milk of Dreams comissariada per Cecilia Alemani, 59a Biennal d'Art de Venècia (2022), documenta fifteen comissariada per Ruangrupa, Kassel (2022), entre moltes altres.

Les seves obres formen part de col·leccions d'institucions com el Stedelijk Museum, Amsterdam; el Centre Pompidou, París; TBA21; FRAC Còrsega; Tate Modern; i el Museu d'Arts d'Almaty, Kazakhstan, entre altres.